

แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬา
มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34

บทคัดย่อ
ของ
อังคณา บุญเสมอ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2550

แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬา
มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34

บทคัดย่อ
ของ
อังคณา บุญเสมอ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2550

อังคณา บุญเสมอ. (2550). แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬา ฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จำนวน 198 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .94 นำ ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.62, 47.35, 41.41, 41.82, 47.51, 39.98 และ 36.87 ตามลำดับ

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.13, 47.74, 39.01 และ 50.83 ตามลำดับ และ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.43, 39.01 และ 38.15 ตามลำดับ

3. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านความรักความถนัด และความสนใจ และด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.34 และ 45.51 ตามลำดับ และด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.00, 43.59, 47.31, 41.34 และ 40.25 ตามลำดับ

MOTIVATION FOR SELECTING TO PLAY FOOTBALL OF FEMALE ATHLETES IN THE
34th THAILAND UNIVERSITY GAMES

AN ABSTRACT
BY
AUNGKANA BOONSEM

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2007

Aungkana Boonsem. (2007). *Motivation for Football Playing Selection of Female Athletes in the 34th Thailand University Games*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Thongchai Charoensupmanee, Asst. Prof. Thawuth Pluemsamran.

The purpose of this study was to investigate motivation for football playing selection of female athletes in the 34th Thailand University Games. The subjects comprised 198 female football players in the 34th Thailand University Games. Questionnaire with reliability of .94 was administered and then data were analyzed and presented by frequency and percentage.

The results revealed that

1. Motivation for football playing selection in the 34th Thailand University Games of female athletes on love ability and interest, personal opinion, concern people, health, income and advantage, honor and famous, and progress opportunity in the future was at a high level 36.62, 47.35, 41.41, 41.82, 47.51, 39.98 and 36.87 percentage respectively.

2. Motivation for football playing selection in the 34th Thailand University Games of female athletes with lower 5 years of football playing experience on love ability and interest, personal opinion, concern people, health was at a high level 41.13, 47.74, 39.01 and 50.83 respectively and that on income and advantage, honor and famous, and progress opportunity in the future was at a moderate level 40.43, 39.01 and 38.15 percentage respectively.

3. Motivation for football playing selection in the 34th Thailand University Games of female athletes with more 5 years of football playing experience on love ability and interest, and health was at a highest level 44.34 and 45.51 respectively and that on personal opinion, concern people, income and advantage, honor and famous, and progress opportunity in the future was at a high level 47.00, 43.59, 47.31, 41.34 and 40.25 percentage respectively.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬา
มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34

ของ
อังคณา บุญเสมอ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อย และสมบูรณ์ เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน และรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม และเป็นประธานกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ ทุกท่านที่เคยสอนในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และคณาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้จนกระทั่งผู้วิจัยสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลและจัดทำปริญญานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณผู้จัดการทีม และนักกีฬาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณ คุณพ่อสมชาย คุณแม่ละออ บุญเสมอ ที่ให้กำเนิดเลี้ยงดูสนับสนุน และให้กำลังใจมาโดยตลอด และขอขอบคุณ ญาติ พี่น้อง เพื่อนๆ ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ และส่งเสริมผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขออุทิศคุณงามความดีนี้แด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

อังคณา บุญเสมอ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	2
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	 5
ความหมายของแรงจูงใจ	5
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	6
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	6
ประเภทของแรงจูงใจ	11
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	12
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา	15
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา.....	16
ประวัติกีฬามหาวิทยาลัย.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	20
งานวิจัยในประเทศ.....	24
 3 วิธีดำเนินการวิจัย	 29
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	29
ประชากร.....	29
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	29
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31

สารบัญ(ต่อ)

บทที่

หน้า

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	 55
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	55
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	55
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
สรุปผลการวิจัย.....	56
อภิปรายผล	57
ข้อเสนอแนะ	58
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	58
 บรรณานุกรม.....	 59
 ภาคผนวก	 64
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	63
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	71
 ประวัติย่อผู้วิจัย	 73

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่จำแนกตามช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น.....	33
2 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ของนักกีฬาหญิงที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ (n = 198).....	34
3 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ของนักกีฬาหญิงที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (n = 198).....	35
4 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ของนักกีฬาหญิงที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 198).....	36
5 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ของนักกีฬาหญิงที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านสุขภาพและอนามัย (n = 198).....	37
6 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ของนักกีฬาหญิงที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 198).....	38
7 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ของนักกีฬาหญิงที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n = 198).....	39
8 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจ ของนักกีฬาหญิงที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (n = 198).....	40
9 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ต่ำกว่า 5 ปี ด้านความรัก ความถนัดและ ความสนใจ (n = 94)	41
10 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ต่ำกว่า 5 ปี ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (n = 94)	42
11 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ต่ำกว่า 5 ปี ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 94).....	43
12 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ต่ำกว่า 5 ปี ด้านสุขภาพอนามัย (n = 94)	44

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ต่ำกว่า 5 ปี ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 94).....	45
14 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ต่ำกว่า 5 ปี ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n = 94).....	46
15 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ต่ำกว่า 5 ปี ด้านโอกาสที่จะได้รับ ความก้าวหน้าในอนาคต (n = 94).....	47
16 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ของที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ปี ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ (n = 104).....	48
17 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (n = 104).....	49
18 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 104).....	50
19 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านสุขภาพและอนามัย (n = 104).....	51
20 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 104).....	52
21 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n = 104).....	53
22 ค่าความถี่และร้อยละของระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่น ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านโอกาสที่จะได้รับ ความก้าวหน้าในอนาคต (n = 104).....	54

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กีฬา มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์นับตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน ทุกเชื้อชาติ ศาสนา ล้วนแต่มีกีฬาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาด้านต่าง ๆ เช่นพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม นอกจากนี้กีฬายังเป็นสื่อสัมพันธ์ช่วยสร้างความเป็นมิตรไมตรีระหว่างชนชาติ ให้มีความสมัครสมาน สามัคคีในการทำกิจกรรมร่วมกัน จะเห็นได้จากการเข้าร่วมการแข่งขันมหกรรมกีฬาในระดับต่าง ๆ ทั้งระหว่างประเทศและในประเทศ เช่นกีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ กีฬาแห่งชาติ และกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เป็นต้น ล้วนมีความมุ่งหมายในการจัดการแข่งขันเหมือนกันประการหนึ่งคือ ส่งเสริมความสามัคคี ความเป็นมิตรไมตรีต่อกัน

ฟุตบอลเป็นกีฬานานาชาติหนึ่งที่ได้รับการนิยมนิยมจากบุคคลทุกระดับชั้น และมีการจัดการแข่งขันอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก ภายในประเทศมีการจัดการแข่งขันภายในโรงเรียน ระหว่างโรงเรียน มหาวิทยาลัย และประชาชนทั่วไป (ประโยค สุทธิสง่า 2541 : 1) สำหรับกีฬาฟุตบอลประเภททีมหญิง กำลังได้รับความนิยมมากขึ้นสังเกตได้จากที่มีการจัดการแข่งขันในรายการต่าง ๆ มากขึ้นทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย มีการส่งเสริมกีฬาฟุตบอลหญิงโดยการให้งบประมาณสนับสนุนทั้งจากภาครัฐ และเอกชน มีการจัดจ้างผู้ฝึกสอน มีการจัดการแข่งขันในระดับต่าง ๆ และมีการส่งนักกีฬาไปฝึกซ้อม และแข่งขันในต่างประเทศ มีการพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาสาขาของสมาคม และมีแนวโน้มส่งเสริมให้เป็นกีฬาอาชีพ สำหรับการแข่งขันฟุตบอลหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย เริ่มจัดเป็นครั้งแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 33 ศาลายาเกมส์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 7 ทีม และในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 34 ราชพฤกษ์เกมส์ เจ้าภาพคือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ก็ได้บรรจุกีฬาฟุตบอลหญิงในการแข่งขันครั้งนี้ด้วย โดยมีทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ผ่านมา คือมีทีมที่แข่งขันทั้งหมด 11 ทีม

การที่ผู้หญิงสนใจเล่นกีฬาฟุตบอลมากขึ้นน่าจะเป็นเพราะมีแรงจูงใจมีความต้องการหรือมีความรักในกีฬานานาชาตินี้มาก แรงจูงใจจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นและเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ตัวบุคคลประพฤติในกิจกรรมต่าง ๆ ตามความต้องการของคน ๆ นั้น ดังที่ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539 : 25) กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการจะกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้เกิดความสำเร็จจำเป็นต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาดังใจยืนฝึกซ้อม หรือ พยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถในขณะแข่งขัน ต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญ แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬาดำเนินการทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน สอดคล้องกับ เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2529:10) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบที่จะทำให้ นักกีฬาคอนไดคนหนึ่งสามารถเล่นกีฬาได้ดีในกีฬาแต่ละประเภทมีองค์ประกอบสำคัญแตกต่างกันไป บางประเภทต้องใช้ความอดทน บางประเภทต้อง

ใช้ความแข็งแรงโดยส่วนรวมแล้วผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการเล่นกีฬาต้องมีแรงจูงใจ ความตั้งใจและการเอาใจจริงเอาใจในการฝึกซ้อม

ฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีทักษะหลากหลายเป็นกีฬาที่ต้องใช้ร่างกายแทบทุกส่วนในการเล่น สำหรับนักกีฬานอกจากจะต้องการมีทักษะดีแล้วยังต้องมีสมรรถภาพทางกายด้านต่างๆ สูงโดยเฉพาะ ด้านความอดทน ความเร็ว ความแข็งแรง ความแคล่วคล่องว่องไว ความสัมพันธ์ และ ความอ่อนตัว มีความต้องการมากที่สุด (อนันต์ อัฐชู, 2538 : 122) จึงดูเหมือนว่าจะไม่เหมาะสมกับสรีระของผู้หญิง ประกอบกับธรรมชาติของเพศหญิงโดยเฉพาะนิสิต นักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยที่รักสวย รักงาม ตระหนักถึงลักษณะรูปร่างที่ดี ดังนั้นการที่นิสิต นักศึกษาหญิงตัดสินใจ หุ่มเทให้กับการฝึกซ้อมอย่างจริงจังถึงขั้นเป็นนักกีฬาฟุตบอล ของมหาวิทยาลัยน่าจะมีปัจจัยอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเป็นแรงจูงใจให้นิสิต นักศึกษาหญิงหันมาเล่นฟุตบอลมากขึ้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 เพื่อเป็นข้อมูลในการส่งเสริมหรือจูงใจให้นิสิต นักศึกษาผู้หญิงให้ความสนใจและต้องการเล่นฟุตบอลระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากยิ่งขึ้นและเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากีฬาฟุตบอลหญิงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ สถาบันที่ส่งเสริมกีฬาฟุตบอลหญิง นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ครูพลศึกษา ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้ในการพัฒนา และส่งเสริมการเล่นกีฬาฟุตบอลหญิงและบุคคลทั่วไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จำนวน 220 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จำนวน 198 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

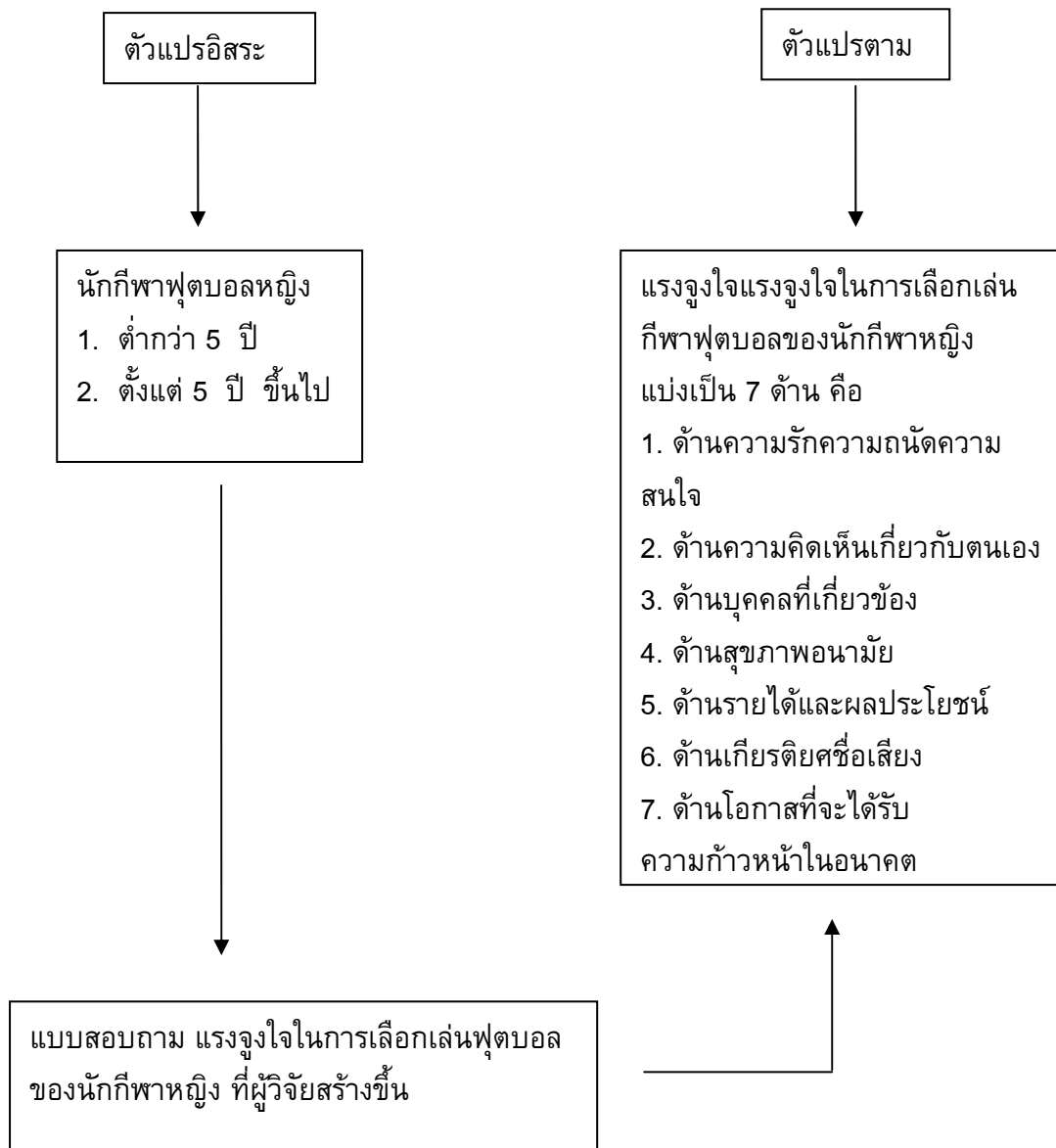
ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นฟุตบอล
 - 1.1 ต่ำกว่า 5 ปี
 - 1.2 ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป
2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แรงจูงใจ** หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้า หรือกระตุ้นให้นักกีฬาเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล จำแนกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
2. **นักกีฬาหญิง** หมายถึง นิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล ประเภททีมหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34
3. **การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34** หมายถึง การแข่งขันกีฬาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในกำกับของคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน เป็นครั้งที่ 34 ระหว่างวันที่ 19 – 26 มกราคม พ.ศ. 2550 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อ.องครักษ์ จ.นครนายก โดยใช้ชื่อเกมส์การแข่งขันครั้งนี้ว่า ราชพฤกษ์เกมส์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสามารถนำมาสนับสนุนแนวทางการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีของแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
6. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
7. ประวัติกีฬามหาวิทยาลัย
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้หลายท่าน ดังนี้

แมร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542 : 138 ; อ้างอิงจาก Maire. n.d.) กล่าวว่า การจูงใจเป็นกระบวนการ ซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากจุดมุ่งหมายที่พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่จุดหมาย

กลูเอ็ค (Gluecx. 1982) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสภาวะภายในของบุคคล ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทาง และระดับของพฤติกรรมทำให้เกิดการทำงานของแต่ละบุคคลมีพลังมากขึ้น และดำเนินเรื่อยไปอย่างต่อเนื่องจนบรรลุความต้องการของตน

อารีย์ พันธุ์มณี (2534: 95; อ้างอิงจาก Mouley. n.d.) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการ หรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรมมาเพื่อทดแทนภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในภาวะสมดุล แรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้ และเป็นสิ่งกำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 138) กล่าวว่า การจูงใจเป็นกระบวนการ ที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง ถ้ามีแรงจูงใจมาก พฤติกรรมจะมีมาก ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์จึงเกิดจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ

ลักขณา สรีวัฒน์ (2530:135) กล่าวว่า การที่คนเรามีความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าขาดสิ่งนั้น ความต้องการจะเป็นแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้สิ่งนั้นๆ มาเมื่อได้รับสิ่งที่ต้องการแล้วจะหยุดพฤติกรรมนั้นๆ แต่เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุดจึงมีการแสดงพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลา

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความหมายของแรงจูงใจได้ว่าเป็นการกระตุ้น หรือ เร้า เพื่อช่วยให้เกิดการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จบรรลุเป้าหมาย มีแนวทางอันแน่นอน ซึ่งอาจจะเกิดจากความต้องการของตัวผู้กระทำเองหรือผู้กระทำได้รับสิ่งเร้าภายนอก การแสดงพฤติกรรมต่างๆของมนุษย์ ล้วนมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงทฤษฎีของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรม

ความสำคัญของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะแรงจูงใจจะเป็นทั้งสภาวะที่ผลักดัน และดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน ซึ่งการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลจึงต้องทำความเข้าใจกับแรงจูงใจของคนๆ นั้น ว่าบุคคลนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในประเภทใด ระดับใด (มุกดา ศรียงค์. 2540 : 225) ดังนั้น การทำความเข้าใจกับกระบวนการจูงใจ แนวคิด และทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ

1. เข้าใจในพฤติกรรมของตนเองจะเป็นประโยชน์ในการควบคุมตนให้สามารถเลือกพฤติกรรมให้เหมาะสม และบังคับมิให้ตนเองแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาได้
2. เข้าใจในพฤติกรรมของผู้อื่น อันจะช่วยให้คนเราควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่น ได้ด้วย
3. เข้าใจในพฤติกรรมของกลุ่มสังคม เพื่อสร้างสถานการณ์ จูงใจให้กลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมไปในแนวทางที่ถูกต้อง

ดังนั้น การแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ ล้วนแต่มีสาเหตุมาจากแรงจูงใจทั้งสิ้น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงทฤษฎีของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์

ทฤษฎีแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบทางด้านความต้องการพื้นฐานด้านชีววิทยา ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญาและองค์ประกอบด้านสังคม มาเป็นแนวคิดในการสร้างทฤษฎี เพื่ออธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่แสดงอยู่ ความเป็นจริงแล้วไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง ที่สามารถอธิบายทุกด้านของแรงจูงใจ ได้ทั้งหมดดังทฤษฎีแรงจูงใจต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) (อบรม สันภิบาล. ม.ป.ป. : 50) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า คนทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุข จึงเป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าที่ทำให้บุคคลได้มีการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา แต่ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้น มีการแสดงออกมาแตกต่างกัน

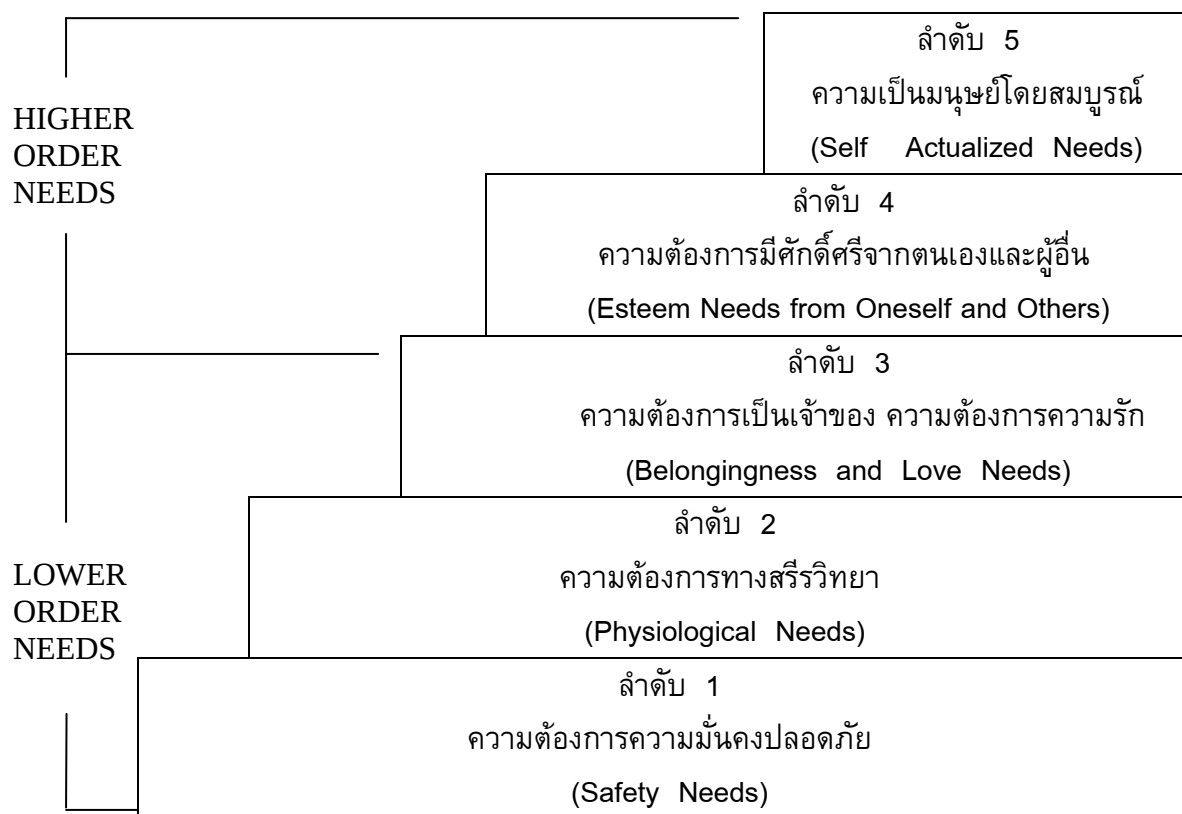
2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) (สุชาติ สุธรรมรักษ์. 2531 : 184) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า สัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ติดตัวคนมาตั้งแต่กำเนิด ทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องมีการเรียนรู้ สัญชาตญาณจึงเป็นปฏิกิริยาที่มีผลต่อแรงจูงใจให้บุคคลได้กระทำพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของ สัญชาตญาณมีหลายประเภท คือ สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล ความไม่สมดุลทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้า หรือเป็นแรงจูงใจให้ร่างกายมีพฤติกรรมต่างๆ เกิดขึ้น อันเป็นผลทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้ สัญชาตญาณ เกี่ยวกับความตายบุคคลทุกคนมักจะเกรงกลัวว่าตนเองจะถึงแก่ความตาย จึงทำให้สนใจสุขภาพของตนเอง ในด้านของสัญชาตญาณทางสังคม บุคคลย่อมจะมีการเรียนรู้ มีการลอกเลียนแบบจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่ง ทำให้สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลในแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน

3. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) (โยธิน ศันสนยุทธ์. 2531 : 150) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า พฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์แรงขับภายในของแต่ละบุคคล แรงขับมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าว จะมีผลทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงขับสามารถแยกออกเป็นแรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต แรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์ แรงขับเพื่อการศึกษา บุคคลจะต้องมีแรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิตก่อน

4. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy) (Hilgard. 1962 : 252) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งที่ได้รับแตกต่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดความคาดหวังหรือการตั้งจุดมุ่งหมายของคนเราให้อยู่ในระดับความสามารถที่เขาจะทำได้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย จะเห็นได้ว่าในทฤษฎีนี้ความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นสิ่งตัดสินหรือประเมินค่าพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมานั้นคือ พฤติกรรมที่ได้รับการจูงใจให้แสดงออกมากขึ้นอยู่กับการประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา

5. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow. 1970 : 35 - 46) เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงของมาสโลว์ อธิบายว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำจนถึงขั้นสูงมีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological Needs) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการเป็นเจ้าของและความต้องการความรัก (Belongingness and Love Needs) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเอง

และผู้อื่น (Esteem Needs from Oneself and Others) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self Actualized Needs) แรงจูงใจลำดับต้นต้องได้รับการตอบสนองก่อน แรงจูงใจลำดับสูง จึงจะพัฒนาตามมาโดยลำดับ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow)

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือ แรงจูงใจพื้นฐานที่มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนองเป็นแรงจูงใจทางสรีรวิทยา เช่น มีอาหารรับประทานไม่หิว มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่ม กันร้อนกันหนาว ฯลฯ จึงพัฒนาความต้องการประเภทอื่นๆ ตามมาได้ ถ้าความต้องการอันดับแรก ยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียง แรงจูงใจประเภทอื่นๆ ก็ยากที่จะบังเกิดขึ้นได้

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือ แรงจูงใจเพื่อความปลอดภัยแห่งตนเอง และทรัพย์สิน เมื่อต้องการอันดับแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งอื่นๆ ของตนให้มั่นคงปลอดภัย

แรงจูงใจอันดับที่ 3 คือ แรงจูงใจเพื่อเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้สึกว่ามีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครู มีโรงเรียน มีที่ทำงาน ฯลฯ กับความต้องการถูกรักและได้รับผู้อื่น เช่น ต้องการให้มีผู้มาอาทรห่วงใยและก็ต้องการห่วงใยอาทรเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน

แรงจูงใจอันดับที่ 4 คือ แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาและรักศักดิ์ศรีเกียรติยศทั้งด้วยสำนึกของตนเองและด้วยการกล่าวขวัญยกย่องเชิดชูจากผู้อื่น เช่น ความต้องการมีเกียรติ มีหน้ามีตา มีชื่อเสียงเป็นที่ยกย่อง ความรู้สึกนับถือตนเองเชิดชูตนเอง

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือ แรงจูงใจเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนกับประเพณีปฏิบัติตนตามความสามารถและสูงสุดความสามารถ โดยพึงเล็งประโยชน์ของบุคคลอื่นและของสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ มาสโลว์ เชื่อว่า คนทุกคนมีความมุ่งหมายของชีวิตเพื่อจะเป็นคนโดยสมบูรณ์ในระดับนี้ทั้งสิ้น

6. ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ (อาร์ี พันธุ์มณี. 2534 : 189 – 92 ; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้ การแค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น
2. ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับคำดูถูกดูหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น
3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผาตัวตายเพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น
4. ความต้องการป้องกันตนเอง (Need for Defense) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิตติเตียนซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจพยายาม

หาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆ ทั้งปวง

5. ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

6. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำการต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7. ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จัก หรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อน พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

8. ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

9. ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

10. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Succedanea) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือการดูแลและคำแนะนำจากบุคคลอื่น

11. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่างๆ

12. ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตัวเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจสนุกสนาน แปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโส (Need for Deference) เป็นความต้องการยอมรับนับถือผู้ที่มีความอาวุโสด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

15. ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance or Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่างๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

17. ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของคนที่อยู่ไว้นานที่สุดความสามารถ

20. ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

จากทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ จัดว่าเป็นทฤษฎีแรงจูงใจและเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลทั้งสิ้น แต่ละทฤษฎีจะมีพื้นฐานความเชื่อ และแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป การนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงต้องศึกษาในหลายๆ ทฤษฎีและวิเคราะห์แนวความคิดของแต่ละทฤษฎีให้เข้าใจ

ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจไม่เพียงแต่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างกันเท่านั้น แรงจูงใจยังเป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดความต้องการ หรือความโน้มเอียงที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งจุดมุ่งหมายอีกด้วย จากเหตุผลนี้เองจึงทำให้มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภทของแรงจูงใจไปตามแรงจูงใจต่างๆ ดังนี้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2530 : 236) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกของพฤติกรรม ออกเป็น Motivation 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น เป็นรางวัลอยู่แล้ว

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง และเกรด เป็นต้น

สุชา จันท์ธรม (2527 : 101 - 110) ได้แบ่งทฤษฎีแรงจูงใจตามแหล่งที่มาของแรงจูงใจ ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางด้านร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นทางธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร ต้องการพักผ่อนและปราศจากโรค เราสามารถ

วัดระดับความต้องการทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมกระทำของเรา โดยวัดจากความถี่ของการกระทำ การเลือกกระทำ การโต้ตอบสิ่งมาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีรวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราทางจิตจิตใจจะทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรัก และความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากระบบการทางสังคมในอดีตของบุคคล และจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นๆ ที่มีต่อเราแรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลของการวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระเป็นตัวของตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ต้องการความรักจากผู้อื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-Esteem Motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลที่ปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำไปสู่ความนับถือตัวเอง

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อาร์ พันธ์มณี .(2534 : 192 – 196) กล่าวว่า แรงจูงใจจัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรมย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ ย่อมมีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของคนแตกต่างกับคนอื่น หรือ มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่า เป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรมแรงขับ เป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ

2 ประการ คือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดขึ้นภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำพฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุที่เพิ่มมากขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น ย่อมจะเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็กๆ จะไม่มีความวิตกกังวลแต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาแทนที่

2. สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่นๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ต้องการทำให้ตนมีสถานภาพเกิดขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ การแข่งขันกับตัวเองเป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความต้องการของคนไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้นความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้ มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ เพื่อจะให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ แต่ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ ด้วยเหตุนี้การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการจัดตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะ คือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อย ๆ มาเกี่ยวข้อง เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายของชีวิตว่า จะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ขณะนี้อายุยังน้อยจึงมีเป้าหมายย่อย ๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อน ๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่ง โดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควรจะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้และมีความพยายาม

มูมานะอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จ การตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยาน จึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้น ๆ หรือเกิดการท้อถอย หรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำ เพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงานนั้น ๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงานจึงส่งผลต่อแรงจูงใจ การตั้งเป้าหมายขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

2.4.1 ความยาก งานนั้นมีความยากมาก จนกระทั่งบุคคลไม่สามารถมองเห็นหนทางที่จะทำงานสำเร็จได้

2.4.2 ความง่าย งานนั้นมีความง่ายจนเกินไป ทำให้ไม่มีความรู้สึกอยากจะทำงาน

2.4.3 ความมั่นใจ บุคคลขาดความมั่นใจที่จะตั้งเป้าหมายในชีวิต หรือขาดความมั่นใจที่จะตั้งความหวังหรือความทะเยอทะยาน

2.4.4 ความมุ่งหมายต่ำ ผู้เรียนตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้ต่ำเกินความเป็นจริง หรือต่ำกว่าความสามารถของบุคคล

2.4.5 คำแนะนำ บุคคลมักจะขาดคำชี้แนะอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งความหวังหรือการตั้งเป้าหมายในชีวิต

3. ความเข้มแข็งของแรงจูงใจ

ลักษณะของความเข้มแข็งของแรงจูงใจ ในแต่ละบุคคลย่อมจะมีแตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับลักษณะดังต่อไปนี้

ก. การเสริมแรง หมายถึง การส่งเสริมบุคคลอื่นให้แสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ แล้วให้ความคงทนถาวร หรือเกิดซ้ำ ๆ การเสริมแรงมี 2 ลักษณะ คือ

1. การเสริมแรงทางบวก หมายถึง การที่อินทรีย์ได้รับสิ่งเร้า แล้วเกิดพอใจ เช่น การให้รางวัล การยกย่อง ชมเชย การสร้างแรงบวกนั้นอาจจะมีผลดีและผลเสีย ฉะนั้น ในเรื่องของรางวัลจึงมีข้อควรระวังดังนี้

1.1 การให้รางวัลจะมีผลทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อต้องการรางวัล หรือยึดติดกับรางวัล

1.2 ถ้าปราศจากรางวัลแม้จะมีผลทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนลดลงอย่างรวดเร็ว

2. การเสริมแรงทางลบ หมายถึง การที่อินทรีย์ถูกนำสิ่งที่ไม่พอใจออกไปแล้วให้อินทรีย์พอใจ เช่น การลงโทษ ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกเจ็บปวด ความอับอาย ความรู้สึกไม่พอใจข้อสังเกตในการใช้การเสริมแรงทางลบ คือ

2.1 การลงโทษจะเป็นการป้องกันมิให้พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นอีกต่อไป

2.2 การลงโทษจะมีผลทำให้พฤติกรรมอื่นเข้ามาแทนที่

ข. ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด การที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมใด ๆ ได้ดีเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสนใจกับบุคคลนั้นประการหนึ่งถ้าบุคคลนั้นไม่มี

ความสนใจย่อมจะทำให้พฤติกรรมต่างๆ ได้ค่อนข้างยาก สาเหตุที่ทำให้บุคคลเกิดความสนใจได้แก่

1. ความถนัดหรือพรสวรรค์ เป็นความสามารถที่อยู่ในตัวของบุคคลตั้งแต่กำเนิด ความสนใจลักษณะนี้ถ้าได้รับการสนับสนุนหรือได้รับความช่วยเหลืออย่างถูกต้องจะทำให้บุคคลสามารถทำงานหรือมีพฤติกรรมที่ดีมีประสิทธิภาพมากที่สุด
2. ความสำเร็จ เป็นความสนใจที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้บุคคลได้หันมาให้ความสนใจในสิ่งที่ตนได้รับความสำเร็จ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬานักจิตวิทยาการกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีที่จะกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวพันกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอนได้เล็งเห็นความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณสมบัติของการเป็นตัวนักกีฬาที่แท้จริงนั้น เทเวศร์ พิริยะพจนท์ (2529 : 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาคนนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2533 : 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จไว่ว่านักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถดี เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเองเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้นพลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตน

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534 : 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยา ก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าทำการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถทำได้ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชยและกล่าวคำที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึก เป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้ โดยที่ผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้

2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจ มีความสนใจ มีความสนุกสนาน มีความท้าทาย และสภาพการฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถยืนหยัดฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุด และดีที่สุด
3. ควรจะลดความตึงเครียด และความอึดอัดในการแข่งขันให้เหมาะสมและถูกต้อง เช่น การนั่งสมาธิและการสะกดจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคนเป็นสำคัญ
6. ผู้ฝึกซ้อมควรจะหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จหรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อม และการให้แรงเสริม
7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ความเชื่อว่าจะได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบการเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำแบบอิตาเลียน
10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬา โดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้
11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นที่ยอมรับ เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา
12. ผู้ฝึกสอนควรมีความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอนและผู้ดูแล และสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีผู้ที่ฝึกซ้อมจะให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว
13. การสร้างความกังวลใจ และการลดความตึงเครียดในตัวนักกีฬา
14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุที่สำคัญ

ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532 : 51 - 53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกันความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ที่มีกับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ก็จะขยันซ้อมเพื่อที่จะให้ตนมีขีดความสามารถสูงสุดที่จะสามารถสูงสุด เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมาไม่ว่าจะแยกความอยากหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกันคือ ความรู้สึกอยากที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่น

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 76 - 77) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบความสำเร็จทั่วถึงกันในการกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาคควรจัดให้นักกีฬาได้รับความสำเร็จซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น เช่น การลดความสูงของแป้นบาสเกตบอลให้เด็กเล็ก

2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจทำให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเอง และเกิดความรู้สึกสำเร็จ

3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูด และท่าทาง และควรใช้บ่อย ๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนช่วยเหลือกัน เน้นบทบาทสำคัญของแต่ละคนที่มีความสำเร็จของทีมทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าตัวเองมีค่า

4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วยความพยายามมีการประเมินและการปรับปรุงว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน

5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกซ้อมเกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาเกิดพบสิ่งใหม่ ๆ

6. การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายของการฝึก ทำลายความสามารถ เกิดอยากลองเล่น ซ้อม และอยากแข่งขัน

ประวัติกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ก่อนปี พ.ศ. 2500 กีฬาที่แข่งขันระหว่างสถาบันอุดมศึกษามีไม่มากนัก เช่น กรีฑา ว่ายน้ำ ฟุตบอล รักบี้ ฟุตบอลเทนนิส และแบดมินตัน เป็นต้น และมีมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขัน 5 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (มหาวิทยาลัยมหิดลในปัจจุบัน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ มหาวิทยาลัยศิลปากร การแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยนั้นยังไม่เรียกว่ากีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และไม่มีการรวมกีฬาหลายชนิดมาแข่งพร้อมกัน อย่างในปัจจุบัน

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2513 มีการรวมเอากีฬานิตต่าง ๆ มาแข่งพร้อมกัน และจัดการแข่งขันภายในเวลาประมาณ 1 สัปดาห์ซึ่งนับได้ว่าเป็นต้นกำเนิดของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 18-25 พฤศจิกายน 2513 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดการแข่งขัน 12 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 8 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 9-17 ธันวาคม 2515 เจ้าภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดการแข่งขัน 15 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 12 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2517 – 4 มกราคม 2518 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดการแข่งขัน 12 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 27 ธันวาคม 2518 – 4 มกราคม 2519 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พลศึกษา) จัดการแข่งขัน 12 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 5 ระหว่างวันที่ 22 - 28 มกราคม 2518 -4 มกราคม 2519 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยต่างๆในกรุงเทพมหานครร่วมกันเป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขัน 13 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 29 มกราคม 2521 -6 มกราคม 2522 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยต่างๆในกรุงเทพมหานครร่วมกันเป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 9 -16 ธันวาคม 2522 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยต่างๆในกรุงเทพมหานครร่วมกันเป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม - 1 พฤศจิกายน 2523 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 24 - 31 มกราคม 2524 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยต่างๆในกรุงเทพฯ จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 24-31 ตุลาคม 2519 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตบางแสน) จัดการแข่งขัน 17 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 11 ระหว่างวันที่ 24-31 ตุลาคม 2526 เจ้าภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 12 ระหว่างวันที่ 24-31 ตุลาคม 2527 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 13 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 3-10 ตุลาคม 2528 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยรามคำแหงจัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 26 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 27 ตุลาคม – 3 พฤศจิกายน 2529 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (วิทยาเขตปัตตานี) จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัย เข้าร่วมการแข่งขัน 27 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 15 ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม – 1 พฤศจิกายน 2530 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตบางแสน) จัดการแข่งขัน 24 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 31 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 16 ระหว่างวันที่ 17-24 ตุลาคม 2531 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 34 มหาวิทยาลัย

ในปีนี้คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยฯ (ก.ก.ม.ท.) ได้กำหนดให้นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันตั้งแต่ปีที่ 2 ต้องมีการเรียนในปีที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่า 12 หน่วยกิต (จากเดิม 9 หน่วยกิต) การแข่งขันครั้งนี้ มีปัญหาในการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่น เกี่ยวกับคุณสมบัตินักกีฬา จนทำให้ ก.ก.ม.ท. ต้องนำไปทบทวนเพื่อปรับปรุงข้อบังคับและระเบียบใหม่อีกครั้ง

ครั้งที่ 17 ระหว่างวันที่ 20 – 27 ตุลาคม 2532 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จัดการแข่งขัน 19 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 33 มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการอำนวยการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้มีมติให้มหาวิทยาลัย เอกชนเข้าเป็นสมาชิกได้เหมือนกับมหาวิทยาลัยรัฐ จากมติดังกล่าวทำให้มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันมากขึ้นมากกว่าเดิม โดยเฉพาะกีฬาประเภทที่มต้องมีการแข่งขันรอบคัดเลือกเพื่อให้เหลือทีมตามที่กำหนดในแต่ละชนิด

ครั้งที่ 18 ระหว่างวันที่ 23 - 30 พฤศจิกายน 2533 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดการแข่งขัน 20 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 19 ระหว่างวันที่ 8 - 15 มกราคม 2535 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยมหิดลจัดการแข่งขัน 22 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 20 ระหว่างวันที่ 8 – 15 มกราคม 2536 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดการแข่งขัน 22 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 21 ระหว่างวันที่ 19 – 26 พฤศจิกายน 2536 เจ้าภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 39 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 22 ระหว่างวันที่ 2 - 9 ธันวาคม 2537 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดการแข่งขัน 23 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 37 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 23 ระหว่างวันที่ 19 – 26 มกราคม 2539 เจ้าภาพ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ จัดการแข่งขัน 15 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 36 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 24 ระหว่างวันที่ 14 - 21 มกราคม 2540 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยมหิดลจัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 42 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 25 ระหว่างวันที่ 9 - 16 มกราคม 2541 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยมหิดลศาลายา จัดการแข่งขัน 16 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 41 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 26 ระหว่างวันที่ 29 มกราคม- 5 กุมภาพันธ์ 2542 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 46 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 27 ระหว่างวันที่ 4 - 10 ธันวาคม 2542 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 51 มหาวิทยาลัย การแข่งขันครั้งนี้เป็นหนึ่งในกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราชในวโรกาสมหามิ่งมงคลที่พระองค์ทรงพระเจริญพระชนพรรษา 72 พรรษามีมหาวิทยาลัยเข้าเพิ่มอีก 6 มหาวิทยาลัย ได้แก่มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย มหาวิทยาลัยฉีฉวน มหาวิทยาลัยเจ้าพระเจ้า วิทยาลัยคริสเตียน วิทยาลัยรัตนบัณฑิต และ เทคโนโลยีธนบุรี

ครั้งที่ 28 ระหว่างวันที่ 7 - 14 มกราคม 2544 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัย ฉีฉวน จัดการแข่งขัน 18 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 57 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 29 ระหว่างวันที่ 9 - 16 ธันวาคม 2544 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต จัดการแข่งขัน 25 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 58 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 30 ระหว่างวันที่ 11 - 18 มกราคม 2545 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จัดการแข่งขัน 21 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 58 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 31 ระหว่างวันที่ 10 - 17 มกราคม 2547 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดการแข่งขัน 22 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 61 มหาวิทยาลัย

ครั้งที่ 32 ระหว่างวันที่ 8 - 15 มกราคม 2548 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จัดการแข่งขัน 20 ชนิดกีฬา โดยครั้งนี้มีการรวมเอามหาวิทยาลัยราชภัฏต่างๆ จากทั่วประเทศ เข้ามาแข่งขันด้วยกันเป็นครั้งแรก

ครั้งที่ 33 ระหว่างวันที่ 23 - 30 ธันวาคม 2548 เจ้าภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา จัดการแข่งขัน 26 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 110 มหาวิทยาลัย

และในการแข่งขันฟุตบอลหญิงได้มีการบรรจุให้มีการแข่งขันเป็นครั้งแรกคือ ศาลายาเกมส์ การแข่งขันกีฬากีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 มหาวิทยาลัยมหิดล จนถึงปัจจุบัน (ศาลายาเกมส์. 2548 : 18)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วิลลิส (Willis. 1982 : 10) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินนักกีฬาในการแข่งขันจุดมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เป็นการตรวจสอบถึงพลังของการกลัวความล้มเหลว และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 33 คน เป็นนักกีฬาหญิง 10 คน เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล กรีฑาสู่และลานและนักวิ่งทางไกล นักกีฬาทั้งหมดเป็นนักกีฬาระดับทีม

มหาวิทยาลัยนักกีฬาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการแข่งขันกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ซึ่งออกแบบสอบถามเฉพาะกีฬามีน้ำหนักคะแนน 3 ระดับ ผลการศึกษาพบว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะนักกีฬามีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ การประเมินตนเองของนักกีฬาการเข้าร่วมการแข่งขันและพลังแรงจูงใจคะแนนเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะและความรู้ความเข้าใจกับการแข่งขันเป็นสิ่งชี้บอกถึงระดับแรงจูงใจที่ดีที่สุดในการคาดเดาของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจที่พบเสมอ ๆ คือ ความกลัว

เออลี (Early. 1987 : 93) ได้ ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับการปรับความประพฤติและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็น นักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬากอล์ฟ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกายการแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในนักกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแต่ไม่มีในนักกีฬาประเภททีมและพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกันข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาทักษะของบุคคลให้ดีขึ้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ไวท์ (White.1990 : 155) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะตัวทางด้านเกี่ยวกับจิตวิทยาและแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูง จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้เพื่อทำความเข้าใจทางด้านประชากรศาสตร์และลักษณะของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักกีฬาหญิงจากมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์นที่ประสบความสำเร็จในการแข่งภายในประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามมาตรฐานซึ่งมี 3 ตอน ประสพการณ์ทางด้านกีฬา ความคิดเห็นส่วนตัวและระดับความสนใจทางสังคม จุดสนใจของการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในขอบเขต 5 ด้านคือ ความต้องการเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว ความขัดแย้ง ความสามารถ ความร่วมมือ และการแข่งขัน คำถามเพื่อการวิจัยเป็นแบบเฉพาะเจาะจงที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวในทางการกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา แรงจูงใจในการเล่นกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา ผลของการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระดับสูงทั้งนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบ ของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจ

ทางด้านสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่า การจัดแก้ไของค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูงเขาก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

มิทเชลล์ (Mitchell. 1992 : 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียนการศึกษามุ่งตัวสอบพิสูจน์ระดับของแรงจูงใจภายนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่น ๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ ความสามารถในการรับรู้ของตนเองแรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับกลางโดยให้คำตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์การของผลการเรียนการสอนพลศึกษาได้พัฒนาขึ้น และการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้นคือ นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น ผลการศึกษาพบว่าระดับแรงจูงใจการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ การค้นคว้าครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตของความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

ทีเจิร์ดส์มา (Tjeerdsma. 1994 : 2949) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษานี้เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่ออธิบายถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำต่อธรรมชาติในวิชาพลศึกษากลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับหก 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดทิศทางของพวกเขาและแรงจูงใจภายในในวิชาพลศึกษา เท่ากับทักษะทางกลไกของเขาและความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ถ่ายทำเป็นวิดีโอเทปและกำหนดรหัสเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่ และอัตราการกระทำระหว่างหน่วย ผลการศึกษาพบว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดตั้งขึ้นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจกระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจอย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบถูกทำให้เหมือนกันการกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์บวกกับการรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไก การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกและความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอล ขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายในความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะนำแนวทางและตัวแปรคงที่เป็นตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะนำแนวทางของแรงจูงใจภายใน ผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจ ลักษณะของการจัดการสภาพทั่ว ๆ ไปของวิชาพลศึกษาการจัดบรรยายโดยครู (แบบของงาน การจัดการ และผลสะท้อนกลับ) แรงจูงใจฝ่ายสัมพันธ์ของนักเรียนได้ถูกนำมาอภิปราย)

ฮอลล์และเออร์เลส (Hall and Earles. 1995 : 57) ได้ศึกษาเรื่องดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นระดับความสนใจและความสำเร็จของการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการขยายผลการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นถึงระดับ

ความสนใจและความสำเร็จในกีฬา การวิจัยครั้งแรกนั้นมีปัจจัยหลักที่ว่่านักกีฬาสามารถมีสิทธิ์เลือกที่จะเข้าร่วมเล่นกีฬาหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นการเหมาะสมที่จะสามารถเข้าใจถึงแรงจูงใจของเด็กต่อกิจกรรมพลศึกษาที่อาจลดน้อยลงได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 253 คน มีอายุระหว่าง 11 – 15 ปี ซึ่งลงทะเบียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสอบถามได้ถามถึงตัวกำหนดความสำเร็จในเป้าหมาย สภาพบรรยากาศของห้องเรียนพลศึกษา ความสนใจภายใน และความเชื่อเกี่ยวกับความสำเร็จ ผลการวิเคราะห์พบว่า ช่วงชี้นำและสอนเนื้อหาต่างๆ ที่มีเป้าหมายอยู่ที่การฝึกฝนนั้นเป็นวิธีที่ได้รับความสนใจและสนุกสนานที่สุด ทั้งยังกล่าวเสริมความเชื่อมั่นว่า ความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จด้วย จากการศึกษา ยังพบว่า ช่วงที่นักเรียนเบื่อหน่ายที่สุด และมีความเชื่อว่าความสามารถและความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลเพิ่มว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นแบบให้แสดงออกมากกว่าสภาพห้องเรียนของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การูสซานู และโรเบิร์ตส์ (Karussanu and Roberts. 1995 : 57) ได้ศึกษาแรงจูงใจในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหามหาบทบาทของการกำหนดเป้าหมายชัดเจน และบรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่มีต่อระดับแรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 27 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐานแบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการเรียน ดัชนีชี้ถึงแรงจูงใจภายใน ประสิทธิภาพ และความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะจะทำให้ให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอนโพร์แฮนด์ แบคแฮนด์ และวอลเลย์ ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ได้ผลดี แต่ในทางชี้แนะและสาธิตการตั้งเป้าหมายและอารมณ์แสดงว่ามีแรงจูงใจภายใน ขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่รับรู้โดยการแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกันจะมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

อมอเรสและฮอร์น (Amorase and Horn.1995 : 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพทางการศึกษาโดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพการศึกษาสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน 76 คน ผลวิเคราะห์พบว่า ลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลลบสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงจูงใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

งานวิจัยในประเทศ

พิชัย ผิวคราม (2533 : 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ณ ประเทศมาเลเซีย เป็นนักกีฬารวม 27 ชนิดกีฬา จำนวน 400 คน นักกีฬาหญิง 148 คน และเป็นนักกีฬาชาย 252 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติชุดซีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ สุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัว และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยคือ รายได้และประโยชน์ เกียรติและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงไม่แตกต่างกัน

พีรเจต รุ่งทอง (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักกีฬาจำนวน 800 คน แยกเป็นนักกีฬาประเภทบุคคล 400 คน นักกีฬาประเภททีม 400 คน และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวัดแรงจูงใจภายใน / แรงจูงใจภายนอกของไวส์ ที่แปลเป็นภาษาไทย หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาประเภทบุคคลและนักกีฬาประเภททีม ที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
2. แรงจูงใจของนักกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน
3. นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
4. แรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมในการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

ดนัย ยาหอม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยและรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขัน ประจำปี พ.ศ.2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คนซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้อำนาจวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับ

คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจและด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาภาน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

3. นักกีฬาภาน้ำหนักหญิงทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 1 ด้านคือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

สุริย์ พันธรัักษ์ (2541. บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพ และสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุทั่วไปมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

กฤษฎา จุลชาติ (2543 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬา กอล์ฟ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกอล์ฟ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเยาวชนชาย เยาวชนหญิง ประชาชนชาย และประชาชนหญิง ที่เล่นกอล์ฟ

ณ สนามฝึกซ้อมในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 สนาม กลุ่มตัวอย่างละ 100 คน รวมจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 3 ด้านตามลำดับคือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความรักและความถนัดและ ความสนใจ มีแรงจูงใจระดับมากที่สุด คือ สุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุดคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เยาวชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง และมีแรงจูงใจระดับมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพอนามัย

3. ประชาชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 5 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักและความถนัดและความสนใจเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และ ผลประโยชน์

4. ประชาชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพอนามัย ระดับปานกลางมี 3 ด้าน คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ และมีแรงจูงใจน้อยที่สุดคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดยสมาคมเซปักตะกร้อไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษาจำนวน 60 คน และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้นเอง ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อดังนี้

1. ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุดด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวม มีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

คุณัตว์ พิธพรชัยกุล (2548 : 100) ได้ทำการพัฒนาและวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ฉบับภาษาไทย (Participation Motivation Questionnaire : PMQ) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาระดับอุดมศึกษา ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จำนวน 470 คน เป็นเพศชาย 285 คนและหญิง 185 มีอายุระหว่าง 17 ถึง 28 ปี ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ฉบับภาษาไทย ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 29 ในปี 2545 ซึ่งพัฒนามาจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของ กิลล์ กรอสส์ และ ฮัดเดิลส์ตัน (Gill, Gross & Huddleston. 1983) การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นภายในของแบบสอบถามและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคมีค่าเท่ากับ .90 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าอยู่ในช่วง .23 - .58 สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาฉบับภาษาไทยสามารถจำแนกได้ 8 องค์ประกอบ ซึ่งประกอบด้วยด้านใฝ่สัมฤทธิ์/การยอมรับ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านกิจกรรมทางสังคม ด้านความตื่นเต้น/สนุกสนาน ด้านการแสดงออก ด้านการมีส่วนร่วมและด้านการพัฒนาทักษะ ทุกองค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 56.78

เพ็ญพรรณ มุลมงคล (2548 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง ของโรงเรียนกีฬาที่เปิดสอนกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 200 คน เป็นชาย 95 คน และหญิง 105 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นอกจากนั้นเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 5 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านสุขภาพและอนามัย

2. นักกีฬาชาย มีแรงจูงใจเฉลี่ยในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองนอกจากนั้นเป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์

3. นักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเท่ากันทั้ง 7 ด้าน ตามลำดับ ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านรายได้และผลประโยชน์

4. เมื่อเปรียบเทียบนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .50

จากการศึกษางานเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาในแต่ละชนิดมีความแตกต่างกันในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยศึกษาตามแนวกลุ่ม ทฤษฎีมนุษยนิยม (Humanism) ที่เน้นความอิสระ ปราศจากสิ่งรบกวนแก่แต่ละบุคคล การเรียนรู้เป็นการพัฒนาตนเองไปสู่ความเจริญสูงสุดของตน (Self Actualization) โดยเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนเป็นคนดีโดยกำเนิด ทุกคนต้องการกระทำดีโดยกำหนด ทุกคนต้องการกระทำดี ต้องการพัฒนาศักยภาพของตนไปจนเจริญสูงสุด สรุปความเชื่อของกลุ่มนี้ได้ว่า มนุษย์มีเป้าประสงค์ ที่จะทำดีจนบรรลุจุดสูงสุด มนุษย์เปลี่ยนแปลงสู่ความดีงาม มนุษย์ตระหนักในตนเองตลอดเวลา ศูนย์กลางของการรับรู้คือตนเอง นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ได้แก่ มาสโลว์ (Maslow) คาร์ล โรเจอร์ (Carl Roger) เมย์ (May) อีโรมม์ (Eromm) (กันยา สุวรรณแสง.2532 : 196) ทั้งนี้เพราะเนื้อหาครอบคลุม ผู้วิจัยจึงนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จากทีมฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขัน 11 ทีม จำนวน 220 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 90 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 198 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากจำนวนทีมที่เข้าแข่งขัน 11 ทีม ได้ทีมละ 18 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และงานเอกสารตำราต่างๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 แบ่งเป็น 7 ด้าน ดังนี้ ด้านความรักความถนัดความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา
2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุยกับนักกีฬาฟุตบอลหญิง
3. นำข้อมูลจากการศึกษาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ และกลุ่มทฤษฎีมนุษยนิยม จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 7 ด้าน คือ

- 3.1 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
- 3.2 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
- 3.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- 3.4 ด้านสุขภาพอนามัย
- 3.5 ด้านรายได้และผลประโยชน์
- 3.6 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
- 3.7 ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (รายละเอียดในภาคผนวก ข) ตรวจสอบพิจารณาเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ตรวจสอบแก้ไขแล้วนำมาปรับปรุง

5. นำแบบสอบถามไปปรึกษากับประธานและกรรมการควบคุมปริญาานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงไปทดลองใช้กับนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้ควบคุมทีม และนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามไปสอบถามนักกีฬาที่เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในวันที่ 19 – 26 มกราคม 2550 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อ.องครักษ์ จ.นครนายก โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบข้อมูลความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอล ทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 นำมาเรียบเรียงแล้วนำเสนอเป็นรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 วิเคราะห์ โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม มาสรุปเขียนเป็นความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34

ตาราง 1 ความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลนักกีฬาหญิงที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จำแนกตามช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นฟุตบอล

รายการ	f	%
ช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล		
ต่ำกว่า 5 ปี	94	47.47
ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	104	52.53
รวม	198	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า จำนวนความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จำแนกตามช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นฟุตบอล ส่วนใหญ่ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 52.53 และต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 47.47

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34

ตาราง 2 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ (n = 198)

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนใจกีฬาฟุตบอล	f	99	82	16	1	0
	%	50.00	41.41	8.08	0.51	0.00
2. ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล	f	101	74	21	2	0
	%	51.01	37.37	10.61	1.01	0.00
3. คิดว่าตนเองมีความถนัดในทักษะของกีฬาฟุตบอล	f	39	65	83	9	2
	%	19.70	32.83	41.92	4.55	1.01
4. เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬานชนิดอื่นๆ	f	48	79	51	19	1
	%	24.24	39.90	25.76	9.60	0.51
5. ชอบความกดดันที่เกิดจากการเล่นกีฬาฟุตบอล	f	18	54	80	35	11
	%	9.09	27.27	40.40	17.68	5.56
6. ชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล	f	70	101	24	3	0
	%	35.35	51.01	12.12	1.52	0.00
7. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล	f	82	81	34	1	0
	%	41.41	40.91	17.17	0.51	0.00
8. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล	f	79	85	32	2	0
	%	39.90	42.93	16.16	1.01	0.00
9. ชอบกีฬาประเภททีม	f	74	85	33	6	0
	%	37.37	42.93	16.67	3.03	0.00
รวม	f	610	706	374	78	14
	%	34.23	39.62	20.99	4.38	0.78

จากตาราง 2 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ของนักกีฬาฟุตบอลหญิงโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.62 รองลงมา คือระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.05 ระดับปานกลาง ร้อยละ 20.99 ระดับน้อย ร้อยละ 4.38 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.78 ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (n = 198)

ด้านความความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล	f	29	89	68	11	1
	%	14.65	44.95	34.34	5.56	0.51
2. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่	f	47	93	53	3	2
	%	23.74	46.97	26.77	1.52	1.01
3. เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมาก	f	57	109	31	1	0
	%	28.79	55.05	15.66	0.51	0.00
4. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้	f	59	103	33	3	0
	%	29.80	52.02	16.67	1.52	0.00
5. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถกระตุ้นให้ตนเองมีความเข้มแข็งอดทนเพิ่มขึ้น	f	83	92	23	0	0
	%	41.92	46.46	11.62	0.00	0.00
6. เชื่อว่าตนเองชอบความหนักความท้าทายของกีฬาฟุตบอล	f	50	93	50	5	0
	%	25.25	46.97	25.25	2.53	0.00
7. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นของตนเอง	f	57	110	26	4	1
	%	28.79	55.56	13.13	2.02	0.51
8. ต้องการลบคำสบประมาทของเพื่อนๆที่ว่าจะเอาดีทางฟุตบอลไม่ได้	f	42	61	56	21	18
	%	21.21	30.81	28.28	10.61	9.09
รวม	f	424	750	340	48	22
	%	26.77	47.35	21.46	3.03	1.39

จากตาราง 3 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ด้านความความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ของนักกีฬาฟุตบอลหญิงโดยรวม อยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.35 รองลงมา คือระดับมากที่สุด ร้อยละ 26.77 ระดับปานกลาง ร้อยละ 21.46 ระดับน้อย ร้อยละ 3.03 และระดับน้อยที่สุดร้อยละ 1.39 ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 198)

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครอบครัว(พ่อ-แม่-พี่-น้อง)	f	69	79	42	2	6
สนับสนุนให้เล่นกีฬาฟุตบอล	%	34.85	39.90	21.21	1.01	3.03
2.ญาติ และคนใกล้ชิดให้การ	f	63	72	55	4	4
สนับสนุน	%	31.82	36.36	27.78	2.02	2.02
3. เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือ	f	42	81	53	16	6
ใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึง	%	21.21	40.91	26.77	8.08	3.03
อยากเล่นตาม						
4. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่น	f	38	73	61	19	7
กีฬาฟุตบอล	%	19.19	36.87	30.81	9.60	3.54
5. ได้รับการชักชวนจากคนใน	f	32	86	53	19	8
วงการกีฬาฟุตบอล	%	16.16	43.43	26.77	9.60	4.04
6. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่	f	31	101	51	9	6
เป็นนักกีฬาฟุตบอล	%	15.66	51.01	25.76	4.55	3.03
รวม	f	275	492	315	69	37
	%	23.15	41.41	26.52	5.81	3.11

จากตาราง 4 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักกีฬาฟุตบอลหญิงโดยรวม อยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
 41.41 รองลงมา คือระดับปานกลาง ร้อยละ 26.52 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 23.15 ระดับน้อย
 ร้อยละ 5.81 และในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 3.11 ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ด้านสุขภาพอนามัย (n = 198)

ด้านสุขภาพอนามัย		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬาฟุตบอลทำให้มี	f	95	91	10	2	0
สมรรถภาพร่างกายดี	%	47.98	45.96	5.05	1.01	0.00
2. ต้องการความสนุกสนาน	f	85	92	20	1	0
เพลิดเพลินจากการเล่น	%	42.93	46.46	10.10	0.51	0.00
3. ต้องการออกกำลังกายด้วย	f	69	96	33	0	0
กิจกรรมที่ทำหาย	%	34.85	48.48	16.67	0.00	0.00
4. ต้องการรักษารูปร่างให้มี	f	79	96	21	2	0
สัดส่วนที่เหมาะสม	%	39.90	48.48	10.61	1.01	0.00
5. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่น	f	78	101	18	1	0
อย่างถูกวิธีเพื่อความปลอดภัย	%					
ในการเล่น		39.39	51.01	9.09	0.51	0.00
6. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพ	f	68	104	24	2	0
ทางร่างกาย	%	34.34	52.53	12.12	1.01	0.00
7. ทำให้มีสมาธิ	f	93	83	21	1	0
	%	46.97	41.92	10.61	0.51	0.00
8. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่ใช้ใน	f	81	93	23	1	0
การออกกำลังกาย	%	40.91	46.97	11.62	0.51	0.00
9. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ	f	67	96	32	3	0
ให้แข็งแรงอยู่เสมอ	%	33.84	48.48	16.16	1.52	0.00
รวม	f	715	852	202	13	0
	%	40.12	47.81	11.34	0.73	0.00

จากตาราง 5 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ด้านสุขภาพอนามัย ของนักกีฬาฟุตบอลหญิงโดยรวม อยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
47.81 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 40.12 ระดับปานกลางร้อยละ 11.34 และระดับน้อย
ร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 198)

ด้านรายได้และผลประโยชน์		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจาก	f	32	89	66	8	3
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	%	16.16	44.95	33.33	4.04	1.52
2. มีโอกาสได้รับรายได้จากการ	f	35	82	64	14	3
เล่นกีฬาฟุตบอล	%	17.68	41.41	32.32	7.07	1.52
3. มีโอกาสได้ชุด และอุปกรณ์	f	34	100	56	8	0
จากผู้สนับสนุน	%	17.17	50.51	28.28	4.04	0.00
4. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่	f	51	78	57	11	1
ให้การสนับสนุนกีฬาฟุตบอล	%	25.76	39.39	28.79	5.56	0.51
5. ได้รับทุนการศึกษาจาก	f	37	65	59	24	13
มหาวิทยาลัย	%	18.69	32.83	29.80	12.12	6.57
รวม	f	189	414	302	65	20
	%	19.09	41.82	30.50	6.57	2.02

จากตาราง 6 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักกีฬาฟุตบอลหญิงโดยรวม อยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 41.82 รองลงมา คือระดับปานกลาง ร้อยละ 30.50 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.09 ระดับ
น้อย ร้อยละ 6.57 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 2.02 ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง (n = 198)

ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	f	42	83	66	6	1
	%	21.21	41.92	33.33	3.03	0.51
2. ใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	f	57	63	64	11	3
	%	28.79	31.82	32.32	5.55	1.52
3. ต้องการทำชื่อเสียง ให้แก่วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ	f	65	77	45	10	1
	%	32.83	38.89	22.73	5.04	0.51
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	f	45	91	53	9	0
	%	22.73	45.96	26.76	4.55	0.00
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	f	39	80	67	12	0
	%	19.70	40.40	33.84	6.06	0.00
6. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเอง	f	42	81	68	7	0
	%	21.21	40.91	34.34	3.54	0.00
รวม	f	290	475	363	55	5
	%	24.41	39.98	30.56	4.63	0.42

จากตาราง 7 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง ของนักกีฬาฟุตบอลหญิงโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.98 รองลงมา คือระดับปานกลาง ร้อยละ 30.56 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.41 ระดับน้อย ร้อยละ 4.63 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.42 ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (n = 198)

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าใน อนาคต		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีม	f	41	75	65	14	3
ระดับที่สูงขึ้น	%	20.71	37.88	32.83	7.07	1.51
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญ	f	44	74	66	11	3
รางวัล	%	22.22	37.37	33.33	5.56	1.52
3. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬา	f	32	61	73	23	9
ฟุตบอลอาชีพ	%	16.16	30.81	36.87	11.62	4.55
4. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับ	f	46	83	60	6	3
ที่สูงขึ้น	%	23.23	41.92	30.30	3.03	1.52
5. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่	f	47	82	56	9	4
มีรายได้ดี	%	23.74	41.41	28.28	4.55	2.02
6. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขัน	f	32	56	71	21	18
ต่างประเทศ	%	16.16	28.28	35.86	10.61	9.09
7. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา	f	31	80	59	16	12
ฟุตบอลในอนาคต	%	15.66	40.40	29.80	8.08	6.06
รวม	f	273	511	450	100	52
	%	19.70	36.87	32.47	7.21	3.75

จากตาราง 8 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ของนักกีฬาฟุตบอลหญิงโดยรวม อยู่ในระดับมาก
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.87 รองลงมา คือระดับปานกลาง ร้อยละ 32.47 ระดับมากที่สุด ร้อยละ
19.70 ระดับน้อย ร้อยละ 7.21 และในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 3.75 ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านความรัก ความถนัดและ
ความสนใจ (N = 94)

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนใจกีฬาฟุตบอล	f	32	47	14	1	0
	%	34.04	50.00	14.89	1.06	0.00
2. ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล	f	29	45	18	2	0
	%	30.85	47.87	19.15	2.13	0.00
3. คิดว่าตนเองมีความถนัดในทักษะของกีฬาฟุตบอล	f	9	23	51	9	2
	%	9.57	24.47	54.26	9.57	2.13
4. เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	f	9	30	38	16	1
	%	9.57	31.91	40.43	17.02	1.06
5. ชอบความกดดันที่เกิดจากการเล่นกีฬาฟุตบอล	f	5	24	40	23	2
	%	5.32	25.53	42.55	24.47	2.13
6. ชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล	f	23	51	17	3	0
	%	24.47	54.26	18.09	3.19	0.00
7. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล	f	31	41	21	1	0
	%	32.98	43.62	22.34	1.06	0.00
8. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล	f	31	40	21	2	0
	%	32.98	42.55	22.34	2.13	0.00
9. ชอบกีฬาประเภททีม	f	26	47	16	5	0
	%	27.66	50.00	17.02	5.32	0.00
รวม	f	195	348	236	62	5
	%	23.05	41.13	27.90	7.33	0.59

จากตาราง 9 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.13 มากที่สุด รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 23.05
ระดับปานกลาง ร้อยละ 27.90 ระดับน้อย ร้อยละ 7.33 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.59 ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านความคิดเห็น
เกี่ยวกับตนเอง (N = 94)

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการ	f	7	34	43	9	1
เล่นกีฬาฟุตบอล	%	7.45	36.17	45.74	9.57	1.06
2. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่	f	9	45	35	3	2
ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถ	%	9.57	47.87	37.23	3.19	2.13
ของตนเองอย่างเต็มที่						
3. เชื่อว่าการเป็นนักกีฬา	f	14	57	22	1	0
ฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมาก	%	14.89	60.64	23.40	1.06	0.00
4. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถ	f	22	49	21	2	0
พัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้	%	23.40	52.13	22.34	2.13	0.00
5. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถ	f	33	46	15	0	0
กระตุ้นให้ตนเองมีความ	%	35.11	48.94	15.96	0.00	0.00
เข้มแข็งอดทนเพิ่มขึ้น						
6. เชื่อว่าตนเองชอบความหนัก	f	17	45	28	4	0
ความท้าทายของกีฬาฟุตบอล	%	18.09	47.87	29.79	4.26	0.00
7. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่น	f	20	56	17	0	1
ของตนเอง	%	21.28	59.57	18.09	0.00	1.06
8. ต้องการลบคำสบประมาทของ	f	19	27	32	11	5
เพื่อนๆที่ว่าจะเอาดีทาง	%	20.21	28.72	34.04	11.70	5.32
ฟุตบอลไม่ได้						
รวม	f	141	359	213	30	9
	%	18.75	47.74	28.32	3.99	1.20

จากตาราง 10 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.74 มากที่สุด รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 28.32
ระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.75 ระดับน้อย ร้อยละ 3.99 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
(N = 94)

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครอบครัว(พ่อ-แม่-พี่-น้อง)	f	22	38	28	2	4
สนับสนุนให้เล่นกีฬาฟุตบอล	%	23.40	40.43	29.79	2.13	4.26
2.ญาติ และคนใกล้ชิดให้การ	f	21	35	34	1	3
สนับสนุน	%	22.34	37.23	36.17	1.06	3.19
3. เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือ	f	17	33	33	9	2
ใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึง	%	18.09	35.11	35.11	9.57	2.13
อยากเล่นตาม						
4. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่น	f	15	29	34	12	4
กีฬาฟุตบอล	%	15.96	30.85	36.17	12.77	4.26
5. ได้รับการชักชวนจากคนใน	f	10	38	33	11	2
วงการกีฬาฟุตบอล	%	10.64	40.43	35.11	11.70	2.13
6. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่	f	14	47	28	5	0
เป็นนักกีฬาฟุตบอล	%	14.89	50.00	29.79	5.32	0.00
รวม	f	99	220	190	40	15
	%	17.55	39.01	33.69	7.09	2.66

จากตาราง 11 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก
คิดเป็นร้อยละ 39.01 มากที่สุด รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 33.69 ระดับมากที่สุด ร้อยละ
17.55 ระดับน้อย ร้อยละ 7.09 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 2.66 ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านสุขภาพอนามัย
(N = 94)

ด้านสุขภาพอนามัย		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬาฟุตบอลทำให้มี	f	42	45	6	1	0
สมรรถภาพร่างกายดี	%	44.68	47.87	6.38	1.07	0.00
2. ต้องการความสนุกสนาน	f	30	51	13	0	0
เพลิดเพลินจากการเล่น	%	31.91	54.26	13.83	0.00	0.00
3. ต้องการออกกำลังกายด้วย	f	29	45	20	0	0
เพลิดเพลินจากการเล่น	%	30.85	47.87	21.28	0.00	0.00
4. ต้องการรักษารูปร่างให้มี	f	32	48	14	0	0
สัดส่วนที่เหมาะสม	%	34.04	51.07	14.89	0.00	0.00
5. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่น	f	36	47	11	0	0
อย่างถูกวิธีเพื่อความปลอดภัย	%					
ในการเล่น		38.30	50.00	11.70	0.00	0.00
6. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพ	f	27	54	13	0	0
ทางร่างกาย	%	28.72	57.45	13.83	0.00	0.00
7. ทำให้มีสมาธิ	f	35	44	14	1	0
	%	37.23	46.82	14.89	1.06	0.00
8. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่ใช้ใน	f	32	49	13	0	0
การออกกำลังกาย	%	34.04	52.13	13.83	0.00	0.00
9. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ	f	26	47	20	1	0
ให้แข็งแรงอยู่เสมอ	%	27.66	50.00	21.28	1.06	0.00
รวม	f	289	430	124	3	0
	%	34.16	50.83	14.66	0.35	0.00

จากตาราง 12 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลต่ำกว่า 5 ปี ด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับมาก
คิดเป็นร้อยละ 50.83 มากที่สุด รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.16 ระดับปานกลาง ร้อยละ
14.66 และระดับน้อย ร้อยละ 0.35 ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านรายได้และผลประโยชน์
(N = 94)

ด้านรายได้และผลประโยชน์		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจาก	f	13	36	42	3	0
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	%	13.83	38.30	44.68	3.19	0.00
2. มีโอกาสได้รับรายได้จากการ	f	14	32	38	9	1
เล่นกีฬาฟุตบอล	%	14.89	34.04	40.43	9.57	1.06
3. มีโอกาสได้ชุด และอุปกรณ์	f	12	42	36	4	0
จากผู้สนับสนุน	%	12.77	44.68	38.30	4.26	0.00
4. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่	f	16	33	37	8	0
ให้การสนับสนุนกีฬาฟุตบอล	%	17.02	35.11	39.36	8.51	0.00
5. ได้รับทุนการศึกษาจาก	f	9	25	37	17	6
มหาวิทยาลัย	%	9.57	26.60	39.36	18.09	6.38
รวม	f	64	168	190	41	7
	%	13.62	35.74	40.43	8.72	1.49

จากตาราง 13 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลต่ำกว่า 5 ปี ด้านรายได้และผลประโยชน์
อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.43 มากที่สุด รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 35.74
ระดับมากที่สุดร้อยละ 13.62 และระดับน้อย ร้อยละ 8.72 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 1.49
ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
(N = 94)

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	f	15	39	37	3	0
	%	15.96	41.49	39.36	3.19	0.00
2. ใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	f	19	24	44	6	1
	%	20.21	25.53	46.81	6.38	1.06
3. ต้องการทำให้ชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ	f	24	36	29	5	0
	%	25.53	38.30	30.85	5.32	0.00
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	f	13	43	34	4	0
	%	13.83	45.74	36.17	4.26	0.00
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	f	16	35	38	5	0
	%	17.02	37.23	40.43	5.32	0.00
6. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเอง	f	13	40	38	3	0
	%	13.83	42.55	40.43	3.19	0.00
รวม	f	100	217	220	26	1
	%	17.73	38.47	39.01	4.61	0.18

จากตาราง 14 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านเกียรติยศชื่อเสียง อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.01 มากที่สุด รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 38.47 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.73 และระดับน้อย ร้อยละ 4.61 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.18 ตามลำดับ

ตาราง 15 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านโอกาสที่จะได้รับ
ความก้าวหน้าในอนาคต (N = 94)

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าใน อนาคต		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีม	f	13	33	37	10	1
ระดับที่สูงขึ้น	%	13.83	35.11	39.36	10.64	1.06
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญ	f	16	29	38	10	1
รางวัล	%	17.02	30.85	40.43	10.64	1.06
3. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬา	f	11	27	37	14	5
ฟุตบอลอาชีพ	%	11.70	28.72	39.36	14.89	5.32
4. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับ	f	17	34	38	4	1
ที่สูงขึ้น	%	18.09	36.17	40.43	4.26	1.06
5. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่	f	15	41	31	6	1
มีรายได้ดี	%	15.96	43.62	32.98	6.38	1.06
6. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขัน	f	12	21	40	9	12
ต่างประเทศ	%	12.77	22.34	42.55	9.57	12.77
7. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา	f	9	33	30	13	9
ฟุตบอลในอนาคต	%	9.57	35.11	31.91	13.83	9.57
รวม	f	93	218	251	66	30
	%	14.13	33.13	38.15	10.03	4.56

จากตาราง 15 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้า
ในอนาคต อยู่ในระดับ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.15 มากที่สุด รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ
33.13 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 14.13 และระดับน้อย ร้อยละ 10.03 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 4.56
ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านความรัก ความถนัด
และความสนใจ (N = 104)

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนใจกีฬาฟุตบอล	f	67	35	2	0	0
	%	64.42	33.65	1.92	0.00	0.00
2. ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล	f	72	29	3	0	0
	%	69.23	27.88	2.88	0.00	0.00
3. คิดว่าตนเองมีความถนัดใน ทักษะของกีฬาฟุตบอล	f	30	42	32	0	0
	%	28.85	40.38	30.77	0.00	0.00
4. เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาฟุตบอล ได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ	f	39	49	13	3	0
	%	37.50	47.12	12.50	2.88	0.00
5. ชอบความกดดันที่เกิดจากการ เล่นกีฬาฟุตบอล	f	13	30	40	12	9
	%	12.50	28.85	38.46	11.54	8.65
6. ชอบเกมการแข่งขันกีฬา ฟุตบอล	f	47	50	7	0	0
	%	45.19	48.08	6.73	0.00	0.00
7. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับ กีฬาฟุตบอล	f	51	40	13	0	0
	%	49.04	38.46	12.50	0.00	0.00
8. ชอบความท้าทายในการเล่น กีฬาฟุตบอล	f	48	45	11	0	0
	%	46.15	43.27	10.58	0.00	0.00
9. ชอบกีฬาประเภททีม	f	48	38	17	1	0
	%	46.15	36.54	16.35	0.96	0.00
รวม	f	415	358	138	16	9
	%	44.34	38.25	14.74	1.71	0.96

จากตาราง 16 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านความรัก ความถนัดและ
ความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.34 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ
38.25 ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.74 ระดับน้อย ร้อยละ 1.71 และในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ
0.96 ตามลำดับ

ตาราง 17 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านความความคิดเห็น
เกี่ยวกับตนเอง (N = 104)

ด้านความความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการ	f	22	55	25	2	0
เล่นกีฬาฟุตบอล	%	21.15	52.88	24.04	1.92	0.00
2. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่	f	38	48	18	0	0
ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถ	%	36.54	46.15	17.31	0.00	0.00
ของตนเองอย่างเต็มที่						
3. เชื่อว่าการเป็นนักกีฬา	f	43	52	9	0	0
ฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ	%	41.35	50.00	8.65	0.00	0.00
4. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถ	f	37	54	12	1	0
พัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้	%	35.58	51.92	11.54	0.96	0.00
5. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถ	f	50	46	8	0	0
กระตุ้นให้ตนเองมีความ	%	48.08	44.23	7.69	0.00	0.00
เข้มแข็งอดทนเพิ่มขึ้น						
6. เชื่อว่าตนเองชอบความหนัก	f	33	48	22	1	0
ความท้าทายของกีฬาฟุตบอล	%	31.73	46.15	21.15	0.96	0.00
7. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่น	f	37	54	9	4	0
ของตนเอง	%	35.58	51.92	8.65	3.85	0.00
8. ต้องการลบคำสบประมาทของ	f	23	34	24	10	13
เพื่อนๆที่ว่าจะเอาดีทาง	%	22.12	32.69	23.08	9.62	12.50
ฟุตบอลไม่ได้						
รวม	f	283	391	127	18	13
	%	34.01	47.00	15.27	2.16	1.56

จากตาราง 17 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านความความคิดเห็น
เกี่ยวกับตนเอง อยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.00 รองลงมา คือระดับมากที่สุด
ร้อยละ 34.01 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.27 ระดับน้อย ร้อยละ 2.16 และระดับน้อยที่สุด
ร้อยละ 1.56 ตามลำดับ

ตาราง 18 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
(N =104)

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครอบครัว(พ่อ-แม่-พี่-น้อง)	f	47	41	14	0	2
สนับสนุนให้เล่นกีฬาฟุตบอล	%	45.19	39.42	13.46	0.00	1.92
2.ญาติ และคนใกล้ชิดให้การ	f	42	37	21	3	1
สนับสนุน	%	40.38	35.58	20.19	2.88	0.96
3. เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือ	f	25	48	20	7	4
ใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึง	%	24.04	46.15	19.23	6.73	3.85
อยากเล่นตาม						
4. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่น	f	23	44	27	7	3
กีฬาฟุตบอล	%	22.12	42.31	25.96	6.73	2.88
5. ได้รับการชักชวนจากคนใน	f	22	48	20	8	6
วงการกีฬาฟุตบอล	%	21.15	46.15	19.23	7.69	5.77
6. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่	f	17	54	23	4	6
เป็นนักกีฬาฟุตบอล	%	16.35	51.92	22.12	3.85	5.77
รวม	f	176	272	125	29	22
	%	28.20	43.59	20.03	4.65	3.53

จากตาราง 18 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
อยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.59 รองลงมา คือระดับมากที่สุด ร้อยละ 28.20
ระดับปานกลาง ร้อยละ 20.03 ระดับน้อย ร้อยละ 4.65 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 3.53
ตามลำดับ

ตาราง 19 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านสุขภาพอนามัย
(N = 104)

ด้านสุขภาพอนามัย		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬาฟุตบอลทำให้มี	f	53	46	4	1	0
สมรรถภาพร่างกายดี	%	50.96	44.23	3.85	0.96	0.00
2. ต้องการความสนุกสนาน	f	55	41	7	1	0
เพลิดเพลินจากการเล่น	%	52.88	39.42	6.73	0.96	0.00
3. ต้องการออกกำลังกายด้วย	f	40	51	13	0	0
กิจกรรมที่ทำหาย	%	38.46	49.04	12.50	0.00	0.00
4. ต้องการรักษารูปร่างให้มี	f	47	48	7	2	0
สัดส่วนที่เหมาะสม	%	45.19	46.15	6.73	1.92	0.00
5. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่น	f	42	54	7	1	0
อย่างถูกวิธีเพื่อความปลอดภัย	%					
ในการเล่น		40.38	51.92	6.73	0.96	0.00
6. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพ	f	41	50	11	2	0
ทางร่างกาย	%	39.42	48.08	10.58	1.92	0.00
7. ทำให้มีสมาธิ	f	58	39	7	0	0
	%	55.77	37.50	6.73	0.00	0.00
8. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่ใช้ใน	f	49	44	10	1	0
การออกกำลังกาย	%	47.12	42.31	9.62	0.96	0.00
9. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ	f	41	49	12	2	0
ให้แข็งแรงอยู่เสมอ	%	39.42	47.12	11.54	1.92	0.00
รวม	f	426	422	78	10	0
	%	45.51	45.09	8.33	1.07	0.00

จากตาราง 19 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านสุขภาพอนามัย
อยู่ในระดับมากที่สุด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.51 รองลงมา คือระดับมาก ร้อยละ 45.09
ระดับปานกลาง ร้อยละ 8.33 และระดับน้อย ร้อยละ 1.07 ตามลำดับ

ตาราง 20 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล 5 ปี ขึ้นไป ด้านรายได้และผลประโยชน์
(N = 104)

ด้านรายได้และผลประโยชน์		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจาก	f	19	53	24	5	3
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	%	18.27	50.96	23.08	4.81	2.88
2. มีโอกาสได้รับรายได้จากการ	f	21	50	26	5	2
เล่นกีฬาฟุตบอล	%	20.19	48.08	25.00	4.81	1.92
3. มีโอกาสได้ชุด และอุปกรณ์	f	22	58	20	4	0
จากผู้สนับสนุน	%	21.15	55.77	19.23	3.85	0.00
4. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่	f	35	45	20	3	1
ให้การสนับสนุนกีฬาฟุตบอล	%	33.65	43.27	19.23	2.88	0.96
5. ได้รับทุนการศึกษาจาก	f	28	40	22	7	7
มหาวิทยาลัย	%	26.92	38.46	21.15	6.73	6.73
รวม	f	125	246	112	24	13
	%	24.04	47.31	21.54	4.61	2.50

จากตาราง 20 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านรายได้และผลประโยชน์
อยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.31 รองลงมา คือระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.04
ระดับปานกลาง ร้อยละ 21.54 ระดับน้อย ร้อยละ 4.61 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ตาราง 21 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
(N = 104)

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับการยอมรับจาก คนอื่น ๆ	f	27	44	29	3	1
	%	25.96	42.31	27.88	2.88	0.96
2. ใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มี ชื่อเสียง	f	38	39	20	5	2
	%	36.54	37.50	19.23	4.81	1.92
3. ต้องการทำชื่อเสียง ให้แก่วงศ์ ตระกูลและประเทศชาติ	f	41	41	16	5	1
	%	39.42	39.42	15.38	4.81	0.96
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมใน สังคม	f	32	48	19	5	0
	%	30.77	46.15	18.27	4.81	0.00
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	f	23	45	29	7	0
	%	22.12	43.27	27.88	6.73	0.00
6. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ ตนเอง	f	29	41	30	4	0
	%	27.88	39.42	28.85	3.85	0.00
รวม	f	190	258	143	29	4
	%	30.45	41.34	22.92	4.65	0.64

จากตาราง 21 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
อยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.34 รองลงมา คือระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.45
ระดับปานกลาง ร้อยละ 22.92 ระดับน้อย ร้อยละ 4.65 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.64
ตามลำดับ

ตาราง 22 ค่าความถี่และร้อยละของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านโอกาสที่จะได้รับ
ความก้าวหน้าในอนาคต (N = 104)

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าใน อนาคต		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีม	f	28	42	28	4	2
ระดับที่สูงขึ้น	%	26.92	40.38	26.92	3.85	1.92
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญ	f	28	45	28	1	2
รางวัล	%	26.92	43.27	26.92	0.96	1.92
3. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬา	f	21	34	36	9	4
ฟุตบอลอาชีพ	%	20.19	32.69	34.62	8.65	3.85
4. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับ	f	29	49	22	2	2
ที่สูงขึ้น	%	27.88	47.12	21.15	1.92	1.92
5. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่	f	32	41	25	3	3
มีรายได้ดี	%	30.77	39.42	24.04	2.88	2.88
6. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขัน	f	20	35	31	12	6
ต่างประเทศ	%	19.23	33.65	29.81	11.54	5.77
7. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา	f	22	47	29	3	3
ฟุตบอลในอนาคต	%	21.15	45.19	27.88	2.88	2.88
รวม	f	180	293	199	34	22
	%	24.73	40.25	27.33	4.67	3.02

จากตาราง 22 แสดงว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง
ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ด้านโอกาสที่จะได้รับ
ความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.25 รองลงมา คือ
ระดับปานกลาง ร้อยละ 27.33 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.73 ระดับน้อย ร้อยละ 4.67 และ
ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 3.02 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา
หญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34
กลุ่มตัวอย่างไม่ได้แสดงความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จากทีมฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขัน 11 ทีม จำนวน 220 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จำนวน 198 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และงานเอกสารตำราต่างๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 แบ่งเป็น 7 ด้าน ดังนี้ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามไปสอบถามนักกีฬาที่เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในวันที่ 19 – 26 มกราคม 2550 ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อ.องครักษ์ จ.นครนายก โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบข้อมูลความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 นำมาเรียบเรียงแล้วนำเสนอเป็นรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ส่วนใหญ่ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 52.53 และต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 47.47
2. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.62, 47.35, 41.41, 41.82, 47.51, 39.98 และ 36.87 ตามลำดับ

3. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.13, 47.74, 39.01 และ 50.83 ตามลำดับ และ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.43, 39.01 และ 38.15 ตามลำดับ

4. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านความรักความถนัด และความสนใจ และด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.34 และ 45.51 ตามลำดับ และด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.00, 43.59, 47.31, 41.34 และ 40.25 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน แต่เมื่อพิจารณาตามช่วงประสบการณ์พบว่า ช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี มีแรงจูงใจในด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง แต่ช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป พบว่ามีแรงจูงใจเพิ่มมากขึ้นคือในด้านความรักความถนัด และความสนใจ และด้านสุขภาพอนามัย คือจากระดับมากเป็นมากที่สุด และในด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต จากระดับปานกลางเป็นระดับมาก แสดงว่า ในช่วงเวลาแรกของการเล่นกีฬานักกีฬาได้รับแรงจูงใจด้านความรักความถนัด และความสนใจ และด้านสุขภาพอนามัย มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักกีฬาที่เริ่มเล่นใหม่ๆ ได้รับรู้และเห็นว่าร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น มีสมรรถภาพ สุขภาพทางกายที่ดีขึ้น และเลือกเล่นด้วยเหตุผลความชอบ ความสนใจ และต้องการความสนุกสนานของตน โดยไม่มีอิทธิพลภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่เมื่อนักกีฬาได้รับประสบการณ์ในด้านต่างๆ เป็นที่น่าพอใจมากขึ้น จึงประเมินตนเองว่ามีทักษะ ความสามารถ

และมีประสบการณ์ที่ได้สะสมมากขึ้น จึงเห็นว่าถ้ามีการพัฒนาการเล่นของตนมีความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จ และมีโอกาสก้าวหน้า จึงทำให้นักกีฬามีความต้องการที่จะยกระดับมาตรฐานของตนให้สูงขึ้นเรื่อยในทุกๆ ด้าน เช่นระดับการเล่นของตน ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม และระดับหน้าที่ของงาน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (โลกา ชูพิกุลชัย 2529 : 124 : อ้างอิงจาก Abraham Maslow 1970 : 35-46) ที่ได้ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์โดยเริ่มจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางร่างกายขึ้นไปถึงขั้นสูงสุด กล่าวคือเมื่อมนุษย์ประสบความสำเร็จตามความต้องการขั้นพื้นฐานแล้ว มนุษย์จะมุ่งความต้องการขั้นสูงสุดคือความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผู้ฝึกสอน บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการปลูกฝังให้นักกีฬามีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านสุขภาพให้มากขึ้น เพราะแรงจูงใจในด้านนี้จัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ทำให้นิสิต นักศึกษาทั่วไปหันมาสนใจกีฬาฟุตบอลมากขึ้น และควรนำผลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริม สนับสนุนนักกีฬาฟุตบอลหญิงในการพัฒนาขีดความสามารถให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของกีฬาหญิงในระดับเยาวชน
2. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาฟุตบอลชาย และนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่ตัดสินใจเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล
3. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษฎา จุลชาต. (2543). *แรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสุขงษ์. (2530). *จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- กันยา สุวรรณแสง. (2532). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : รวมสาสน์.
- คุณัตว์ พิษพรชัยกุล. (2548. มกราคม-ธันวาคม). การพัฒนาและการวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบสอบถามของแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ฉบับภาษาไทย สำหรับนักกีฬา ระดับอุดมศึกษา. *วารสารคณะพลศึกษา*. 8 (1 - 2) ; 100 – 112.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). *หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. (2534). *คู่มือกีฬา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- दनัย ยาหอม. (2538). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร .
- เทเวศร์ พิริยะพณท์. (2529). *หลักการฝึกกีฬายกน้ำหนัก*. กรุงเทพฯ : สยามบรรณการพิมพ์.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). *แรงจูงใจในการเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2541). *คู่มือฟุตบอล*. กรุงเทพฯ : รวมการพิมพ์.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชัย ผิวคราม. (2533). *แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทิမ်ชาติ*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). *เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พีรเจต ธีรทอง. (2537). *การศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญพรรณ มุลมมงคล. (2548). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- มุกดา ศรียงค์ : และคณะ. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มหาวิทยาลัยมหิดล. (2548). *ศาลายาเกมส์. การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33*.
- โยธิน ศันสนยุท. (2531). *เอกสารคำสอนจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลักขณา สริวัฒน์. (2530). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534, มกราคม-ธันวาคม) บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา. *วารสารจิตวิทยาการกีฬา* . 6(5) : 23-25.
- สุชา จันทรเฒ. (2527). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาดา สุธรรมรักษ์. (2531) *เอกสารประกอบการสอนวิชา จิต 101 จิตวิทยาเบื้องต้น. ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *เอกสารประกอบคำสอนวิชา พล 411 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรีย์ พันธรักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา. ปรินานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ.ส.
- อนันต์ อัดชู. (2538). *หลักการฝึกกีฬา. พิมพ์ครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการสอน*. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อจำกัด.
- อบรม สันภิบาล. (ม.ป.ป). *รวมทฤษฎีจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Amorase,Tony and Horn, Thelma S. (1995). A Season – Long Examination of Intrinsic Motivation In First Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior. *Journal of Sport and Exercis Psychology*. 1995 NASPSPA Abstracts. 17 : 20 ; Human Kinetics Publishers.Inc.
- Early. Jeffrey Dean. (1987). Interpersonal Orientation and Motivational Differences between Team and Individual Sport Participants. *Dissertation Abstracts*. MA : Stephen F Austin Start University.
- Gluecx, W.F. (1982). *Personal : A Diagnostic Approach*.
- Hall,Koward K ; and Mark Earles. (1995). Motivational Determinants of Interest, and Perception of Success in School Physical Education. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. NASPSPA Abstracts.17 : 57 ; Human Kinetics Publishers, Inc.
- Hilgard, Ernest R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York : Hart Court, Brace World Inc.

- Karussanu, Maria and Roberts, Glyn C. (1995). Motivation in Physical Activity : The Role of Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self – Efficacy. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. NASPSPA Abstracts.17 : 57; Human Kinetics Publishers, Inc.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. 20ed. New York : Harper & Row.
- Mitchell, Stephen Andrew. (1992). Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education : Predictive Relationships with Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation). *Dissertation Abstracts*. Ph.D. Syracuse University. P. 3842.
- Tjeerdsma, Bonnie L. (1994, February). An Exploration of the Causal Relationships Among Achievement Motivation, Variable in Physical Education. *Dissertation Abstracts*. 54 (8) : 108.
- Willis, Joe D and Others. (1982). *The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitiveness*, ERIC 1982 ED217021.
- White, Matha Lillian. (1990). A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics and Motivation in Sport (Women Athletes, Athletes). *Dissertation Abstracts*. Ph.D. University of Georgia.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 แบ่งเป็น 7 ด้าน ดังนี้ ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended)

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

อังคณา บุญเสมอ

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ด้านหน้าข้อความตามความเป็นจริง

1. ช่วงประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล

() ต่ำกว่า 5 ปี

() ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่าง ๆ ในตารางหน้าถัดไป แล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจเล่นกีฬาฟุตบอล อยู่ในระดับใด ซึ่งในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่าน โดยมาตราประมาณค่าแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อยที่สุด

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	ระดับของความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ					
1. สนใจกีฬาฟุตบอล					
2. ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล					
3. คิดว่าตนเองมีความถนัดในทักษะของกีฬาฟุตบอล					
4. เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาฟุตบอลได้ดีกว่ากีฬาสportอื่น ๆ					
5. ชอบความกดดันที่เกิดจากการเล่นกีฬาฟุตบอล					
6. ชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล					
7. อยากเรียนรู้หลักการซึ่งเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล					
8. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล					
9. ชอบกีฬาประเภททีม					
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง					
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล					
2. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่					
3. เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมาก					
4. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้					
5. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถกระตุ้นให้ตนเองมีความเข้มแข็งอดทนเพิ่มขึ้น					
6. เชื่อว่าตนเองชอบความหนัก ความท้าทายของกีฬาฟุตบอล					
7. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นของตนเอง					
8. ต้องการลบคำสบประมาทของเพื่อนๆ ที่ว่าจะเอาดีทางฟุตบอลไม่ได้					

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	ระดับของความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
1. ครอบครัว(พ่อ-แม่-พี่-น้อง)สนับสนุนให้เล่นกีฬาฟุตบอล					
2. ญาติ และคนใกล้ชิดให้การสนับสนุน					
3. เห็นนักกีฬาฟุตบอลที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม					
4. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกีฬาฟุตบอล					
5. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาฟุตบอล					
6. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬาฟุตบอล					
ด้านสุขภาพอนามัย					
1. กีฬาฟุตบอลทำให้มีสมรรถภาพร่างกายดี					
2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่น					
3. ต้องการออกกำลังกายด้วยกิจกรรมที่ทำหาย					
4. ต้องการรักษารูปร่างให้มีสัดส่วนที่เหมาะสม					
5. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธีเพื่อความปลอดภัยในการเล่น					
6. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกาย					
7. ทำให้มีสมาธิ					
8. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่ใช้ในการออกกำลังกาย					
9. ต้องการดูแลสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ					
ด้านรายได้และผลประโยชน์					
1. มีโอกาสได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
2. มีโอกาสได้รับรายได้จากการเล่นกีฬาฟุตบอล					
3. มีโอกาสได้ชุด และอุปกรณ์ จากผู้สนับสนุน					
4. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬาฟุตบอล					
5. ได้รับทุนการศึกษาจากมหาวิทยาลัย					

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล	ระดับของความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง					
1. ต้องการได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ					
2. ใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง					
3. ต้องการทำชื่อเสียง ให้แก่วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ					
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม					
5. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย					
6. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเอง					
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต					
1. มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีมระดับที่สูงขึ้น					
2. มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญรางวัล					
3. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ					
4. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
5. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี					
6. มีโอกาสได้เดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ					
7. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่น ๆ

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ.....

.....

.....

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง.....

.....

.....

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....

.....

.....

ด้านสุขภาพอนามัย.....

.....

.....

ด้านรายได้และผลประโยชน์.....

.....

.....

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง.....

.....

.....

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต.....

.....

.....

แรงจูงใจด้านอื่นๆ.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข.
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย
สถานที่ทำงาน	เลวัลย์
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์
สถานที่ทำงาน	วงศ์จตุรภัทร
วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
3. อาจารย์ ดร. พิษิต
สถานที่ทำงาน	เมื่อนาโพธิ์
ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ ดร.คุณัตว์
สถานที่ทำงาน	พิรพรชัยกุล
ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์ประพันธ์
สถานที่ทำงาน	เปรมศรี
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	อังคณา บุญเสมอ
วัน เดือน ปีเกิด	22 กรกฎาคม 2525
สถานที่เกิด	อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	628/12 หมู่ 1 ตำบลท่าตะโก อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ รหัสไปรษณีย์ 60160
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2540	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนท่าตะโกพิทยาคม
พ.ศ.2544	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนพยุหะพิทยาคม
พ.ศ.2548	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พลศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2550	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ